

FUNDUSZE EUROPEJSKIE DLA MAZOWSZA

**NAJCZĘCIEJ
POPEŁNIANE BŁĘDY
WE WNIOSKACH
O PŁATNOŚĆ**

**PROGRAM WSPARCIA
BRANŻY
GASTRONOMICZNEJ**

ZATRUDNIJ ASA

**RZECZPOSPOLITA
LOKALNA 2020**

**NOWOCZESNE
SZKOLNICTWO
ZAWODOWE
DOSTOSOWANE
DO RYNKU PRACY**

**WYWIAD Z MINISTREM PAWŁEM ORŁOWSKIM,
PODSEKRETARZEM STANU W MINISTERSTWIE
ROZWOJU REGIONALNEGO**

**PUNKT
INFORMACYJNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

W numerze

- 3** **Słowo wstępne**
Adam Struzik
Marszałek Województwa Mazowieckiego

- 4** **Wywiad z Ministrem Pawłem Orłowskim**
Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie
Rozwoju Regionalnego

- 6** **Program wsparcia branży gastronomicznej**

- 8** **Rzeczpospolita Lokalna 2020**
Sejm społeczników, bojowników i ekspertów

- 10** **Najczęściej popełniane błędy we wnioskach o płatność**

- 13** **Nowoczesne szkolnictwo zawodowe dostosowane do rynku pracy**

- 14** **Zatrudnij ASA**

- 16** **Partnerstwo publiczno-prywatne a fundusze europejskie**

- 18** **Dwa lata funkcjonowania Sieci PIFE na Mazowszu**

- 19** **Jak założyć działalność gospodarczą z funduszy europejskich**
część I

Zapraszamy do Punktów Informacyjnych Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych oraz do Punktów Informacyjnych w Oddziałach Zamiejscowych MJWPU
infolinia: 0 801 101 101
tel. (22) 542 22 73, 542 22 74, 542 22 75, 542 22 77, 542 23 48
punkt_kontaktowy@mazowia.eu
www.mazowia.eu

 fan.MAZOWIA.eu

**nowy portal
informacyjno-rozrywkowy**

Redakcja: Ilona Nasiadka, Paulina Gutowska, Michał Nędziałak

Współpraca: Magdalena Kubacz, Sylwia Szeląg, Magdalena Dziwulska, Ewa Czajkowska,
Karolina Paulewicz-Bazała, Damian Michalak

Projekt, opracowanie graficzne, przygotowanie do druku, korekta, skład komputerowy: DAUNPOL Sp. z o.o.

Wydawca: Mazowiecka Jednostka Wdrażania Programów Unijnych, ul. Jagiellońska 74, 03-301 Warszawa

Nakład: 6 000 egz.

ISSN 2082-3517

*Jeżeli jesteście Państwo zainteresowani otrzymaniem egzemplarza biuletynu PO KL,
prosimy o przesłanie wiadomości e-mail z informacją na adres: punkt_kontaktowy@mazowia.eu*

CHCESZ WIEDZIEĆ WIĘCEJ O PO KL?

ODWIEDŹ NASZĄ STRONĘ

pokl.mazowia.eu

Szanowni Państwo,

powoli mija kolejny rok korzystania z funduszy unijnych. Coraz bardziej widać, że środki te zmieniają naszą rzeczywistość. Z pieniędzy przyznawanych w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki korzystają i najmłodszy, i najstarsi. Dotychczas w różnych formach edukacji przedszkolnej wzięło udział 11,7 tys. dzieci z obszarów wiejskich. Na drugim biegunie są osoby w wieku 50-64 lat, które chcąc czynnie funkcjonować na rynku pracy, mogły skorzystać zarówno ze zwrotnej (230 osób), jak i bezzwrotnej dotacji (231 osób).

W najbliższym czasie na szczególne wsparcie będą mogli liczyć młodzi ludzie, którzy postawią na wykształcenie zawodowe. Od dłuższego czasu obserwuje się bowiem spadek zainteresowania szkolnictwem zawodowym. Jednocześnie bolączką pracodawców jest niedobór młodych, wykwalifikowanych specjalistów np. mechaników czy budowniczych. Właśnie uruchamiany będzie konkurs, który stanie się szansą na to, by szkoły zawodowe dopasowały się do potrzeb rynku pracy – by kształciły fachowców, których brakuje.

Co ciekawe – konkurs w ramach Działania 9.2 będzie się nieco różnił od dotychczas ogłaszanych naborów. Poza wsparciem na szkolenia i przeprowadzanie sprofilowanych zajęć możliwe będzie wykorzystanie większej niż dotychczas kwoty na zakupy – w tym wyposażenie szkół w komputery czy specjalistyczny sprzęt niezbędny do kształcenia w kierunku konkretnego zawodu. Szczególną Państwa uwagę chciałbym

zatem zwrócić na artykuł dotyczący tego przedsięwzięcia. O tym, jak ogromne znaczenie mają dotacje unijne w kwestii obywatelskiego ożywienia, świadczy wiele inicjatyw społeczności lokalnych czy organizacji pozarządowych. Przykładem tego, jak podejmować kolejne kroki w kierunku zmiany otaczającego nas świata, była konferencja Rzeczpospolita Lokalna. Sejm społeczników, bojowników i ekspertów. Zachęcam do poznania jej nietypowej formy, która opisana została w relacji z wydarzenia.

Sięganie po wsparcie unijne nie zawsze jest łatwe. Dlatego tak często przypominamy beneficjentom, że dobrze przygotowany wniosek to początek drogi. Równie ważne – jeśli nie ważniejsze – jest rozliczenie projektu. Jeszcze w fazie planowania warto mierzyć siły na zamiary. To pomoże beneficjentom ocenić, czy wybrana forma realizacji projektu jest na miarę ich możliwości. Wiele inwestycji byłoby łatwiejszych w wykonaniu przy właściwym zastosowaniu formuły partnerstwa publiczno-prywatnego. Wciąż jednak trudno o krajowe przykłady dobrze wypracowanej praktyki. Prezentowany w biuletynie głos prawny na ten temat może stać się pomocny w przyszłym programowaniu unijnym.

Zachęcam Państwa do zapoznania się z najnowszym numerem biuletynu. Wierzę, że będzie on nie tylko miłym podsumowaniem tego, co dotychczas, ale też inspiracją do sięgania po nowe rozwiązania.

Adam Struzik

Marszałek Województwa Mazowieckiego

Wywiad z Ministrem Pawłem Orłowskim, Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego

Panie Ministrze, jak ocenia Pan dotychczasowe efekty wdrażania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki na Mazowszu?

Województwo mazowieckie plasuje się w połowie rankingu wszystkich województw, jeżeli patrzymy na wydatkowanie środków z Europejskiego Funduszu Społecznego. Łączna kwota środków przeznaczona na realizację projektów ze środków PO KL w tym województwie wynosi ponad 935 mln euro. Do połowy października br. podpisano ponad 4,2 tys. umów o wartości blisko 3,1 mld zł, a rozliczono 16,3 tys. wniosków o płatność o łącznej wartości blisko 2 mld zł.

Te liczby przekładają się na efekty, które warto przede wszystkim podkreślać. Do końca czerwca 2012 r. udział w projektach realizowanych w ramach Priorytetów VI–IX na Mazowszu rozpoczęło 395,5 tys. osób (w tym 230 tys. kobiet). Wśród działań mających na celu zmniejszenie poziomu bezrobocia warto wskazać na stymulowanie przedsiębiorczości. Dotychczas 16,8 tys. osób otrzymało środki na podjęcie działalności gospodarczej, wśród których było blisko 2,7 tys. osób w wieku 15–24 lata oraz 1,4 tys. osób w wieku 50–64 lata. Do końca czerwca br. wsparciem szkoleniowym objęto również 3,1 tys. przedsiębiorstw oraz 66 tys. osób pracujących.

Warto zaznaczyć, że dzięki wsparciu Europejskiego Funduszu Społecznego w regionie utworzono 16,9 tys. nowych miejsc pracy, co w trudnej sytuacji gospodarczej jest niezwykle ważne.

W obszarze integracji społecznej udział w działaniach aktywizacyjnych ukończyło 25 tys. osób będących klientami pomocy społecznej. Ponadto, dzięki wsparciu EFS w regionie, 10,6 tys. osób zagrożonych wykluczeniem społecznym zakończyło udział w projektach mających na celu aktywizację zawodową i społeczną tej grupy docelowej. Realizacja projektów w obszarze integracji społecznej umożliwiła wsparcie 311 podmiotów ekonomii społecznej oraz utworzenie 12 spółdzielni socjalnych.

W obszarze edukacji w województwie mazowieckim wsparcie uzyskało 377 ośrodków wychowania przedszkolnego, zaś różnymi formami edukacji przedszkolnej na obszarach wiejskich objęto 11,7 tys. dzieci w wieku 3–5 lat.

Tych efektów mógłbym wymieniać jeszcze bardzo wiele. Natomiast warto podkreślić jedno, że celem tych wszystkich projektów jest przede wszystkim człowiek. Dzięki udziałowi w projektach realizowanych ze środków EFS ludzie zyskują niepozwartą szansę samorealizacji, a także zdobycia pracy, integracji społecznej i zawodowej. Te projekty naprawdę pomagają ludziom zmienić życie na lepsze, co w mojej opinii jest najcenniejszym efektem.

Jakie działania z obszaru EFS będą sprzyjać powstawaniu nowych miejsc pracy, w tym w szczególności aktywizacji zawodowej ludzi młodych?

Działania współfinansowane ze środków EFS oddziałują dwutorowo na sytuację na rynku pracy. Ich zasadniczym celem jest zwiększenie możliwości znalezienia i utrzymania zatrudnienia poprzez podnoszenie poziomu kompetencji i umiejętności osób bezrobotnych i pracujących. Środki tego funduszu – poprzez bezpośrednie wsparcie dotacyjne pozwalające na rozpoczęcie działalności gospodarczej – mają również wpływ na tworzenie nowych miejsc pracy, niemniej stanowią one jedynie jeden z efektów działania funduszy.

Wśród osób bezrobotnych i poszukujących pracy ponad połowa uczestników projektów PO KL (56,6%) podjęła zatrudnienie w okresie do 6 miesięcy po zakończeniu udziału w projekcie, a ponad jedna czwarta założyła własną działalność gospodarczą. Wskaźnik ten jest niższy w przypadku osób w najtrudniejszej sytuacji na rynku pracy, tj. osób nieaktywnych zawodowo, bezrobotnych korzystających ze świadczeń pomocy społecznej i jednocześnie dotkniętych różnego rodzaju dysfunkcjami społecznymi – w tym samym okresie wynosił on 24,1%. Przy czym wyniki badań wskazują, że rośnie on znacznie wraz z upływem czasu. Po 30 miesiącach od udziału w projekcie pracowało blisko 35% osób z tej grupy uczestników.

Oddziaływanie na sytuację osób na rynku pracy i zwiększenie ich szans na podjęcie zatrudnienia odbywa się z wykorzystaniem różnych instrumentów aktywizacji. Dotychczasowe badania ewaluacyjne wskazują, że najskuteczniejszym sposobem zapewnienia pracy w krótkiej perspektywie czasowej są środki na rozpoczęcie działalności gospodarczej. Wyniki wskazują m.in., że w 6 miesięcy po zakończeniu udziału w projekcie własną firmę prowadziło nadal 96% osób, które otrzymały dotację na ten cel. Jednakże w dłuższej perspektywie ten instrument nie jest skuteczniejszy niż inne formy wsparcia – w badaniu przeprowadzonym 30 miesięcy po zakończeniu udziału w projekcie wskaźnik ten wynosi już tylko 48,4%. Jednocześnie zaletą dotacji jest tworzenie nowych miejsc pracy zarówno dla uczestników projektu, jak i innych osób zatrudnianych przez osoby otwierające działalność gospodarczą. Około 7–10% firm powstałych dzięki wsparciu z EFS zatrudnia dodatkowych pracowników.

W ocenie osób objętych wsparciem oprócz dotacji najwyżej oceniane są formy związane z praktycznym nabywaniem umiejętności, czyli staże i praktyki. Przy czym w tym przypadku pojawia się silne zróżnicowanie ze względu na wiek.

Ta forma jest bowiem uważana za przydatną w aktywizacji osób młodych, natomiast w przypadku uczestników powyżej 50 roku życia jest mniej skuteczna. Podobna różnica w kontekście wieku dotyczy wsparcia psychologicznego – przynosi ono pozytywne efekty w przypadku osób po 50 roku życia, natomiast w przypadku osób młodych wskazuje na mniejszy efekt zatrudnieniowy.

Osoby młode, poniżej 25 roku życia rzadziej korzystają z dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej – 18% ogółu przyznanych dotacji w ramach PO KL trafiło do tej grupy osób. Mają one też mniejsze szanse na jej utrzymanie w dłuższej perspektywie czasowej – różnica pomiędzy osobami poniżej 25 roku życia, a grupą osób w wieku 25–44 lata to blisko 20 punktów procentowych. Jednocześnie ich szanse na znalezienie zatrudnienia nie we własnej firmie po udziale w projektach EFS są większe niż w przypadku innych grup wiekowych – 33% wobec 26%.

Institucja Zarządzająca PO KL podjęła dodatkowe działania na rzecz aktywizacji osób młodych w tej perspektywie finansowej. Wymagamy, by Instytucje Pośredniczące ogłaszały w 2013 r. konkursy dedykowane osobom młodym. Planujemy również wprowadzić nowe działania, takie jak dodatki relokacyjne czy pomoc w prowadzeniu własnej działalności gospodarczej w początkowym okresie jej funkcjonowania. Na wsparcie osób młodych planujemy również przeznaczyć dodatkowe środki w ramach PO KL, niewykorzystane w ramach innych działań, tak by elastycznie reagować na sytuację na rynku pracy tej grupy osób.

Wszystkie te doświadczenia muszą zostać przeanalizowane również w kontekście nowego okresu programowania. Szczególnej refleksji wymaga wsparcie dotacyjne, które w znaczny sposób wpływa na tworzenie nowych miejsc pracy, a w przypadku którego osoby młode nie korzystają w wystarczający sposób. Jak wskazują powyższe dane, kluczem do sukcesu jest odpowiednie dostosowanie form i zakresu pomocy do potrzeb i możliwości określonej grupy odbiorców.

Czy w nowej perspektywie finansowej 2014–2020 zostanie zachowany obecnie funkcjonujący model PO KL, czy raczej zostanie indywidualnie dopasowany do potrzeb regionów?

Zgodnie ze wstępną propozycją MRR, dotyczącą wdrażania EFS w latach 2014–2020, ma funkcjonować 16 dwufunduszowych programów regionalnych, łączących interwencję EFS i EFRR, w tym również program dla województwa mazowieckiego, oraz jeden monofunduszowy program krajowy. Szacujemy, że 75% wszystkich środków EFS zostanie przekazanych do bezpośredniego zarządzania przez samorządy województw, a pozostałe 25% środków będzie wdrażanych z poziomu centralnego. Chcemy zaproponować, by na poziomie regionalnym wsparcie kierowane było do osób i indywidualnych odbiorców, natomiast na poziomie krajowym interwencja koncentrowała się na wsparciu rozwiązań o charakterze systemowym.

Jednocześnie chciałbym wyjaśnić, iż dzisiejszy system, w którym wdrażany jest wyłącznie jeden program, nie oznacza, iż nie jest on dostosowany do potrzeb poszczególnych regionów. Program Operacyjny Kapitał Ludzki określa jedynie pewne ramy wdrażania projektów na poziomie regionalnym i krajowym. Konkretnie działania wdrożeniowe i ich zakres tematyczny są przygotowywane i konsultowane na poziomie poszczególnych regionów.

Czy Pana zdaniem działania finansowane w ramach EFS w nowej perspektywie finansowej w szerszym stopniu będą wykorzystywały zwrotne instrumenty finansowe?

Rozważamy szersze wykorzystanie tych instrumentów w przyszłej perspektywie. Chcielibyśmy jednak te kwestie dogłębnie przeanalizować, tak by mieć pełną wiedzę co do potrzeby i konsekwencji ich wprowadzenia. W tym okresie programowym prowadzimy pilotaż tych działań, testując wykorzystanie pożyczek na rozpoczęcie działalności gospodarczej oraz funkcjonowanie już istniejących podmiotów ekonomii społecznej. Mamy nadzieję, że te doświadczenia pokażą nam, na ile wykorzystanie zwrotnych instrumentów jest skuteczniejszą formą aktywizacji od formy dotacyjnej, a także jakie kwestie należy usprawnić lub zmodyfikować w całym systemie po 2014 r.

Z całą pewnością zachowamy jednak formy bezzwrotnej pomocy, wykorzystując je przede wszystkim w stosunku do grup w szczególnej sytuacji na rynku pracy. Przykładowo, rozważamy zaproponowanie dotacji na rozpoczęcie działalności gospodarczej osobom zagrożonym wykluczeniem społecznym, a pożyczek osobom, których sytuacja na rynku pracy jest łatwiejsza.

Czy Mazowsze po 2013 roku będzie mogło liczyć na zwiększenie środków na realizację działań finansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego?

Mazowsze, zgodnie z propozycją rozporządzeń unijnych regulujących wdrażanie polityki spójności po 2014 r., będzie należało do kategorii regionów przejściowych lub lepiej rozwiniętych. Zgodnie z logiką przyjętą na poziomie unijnym wraz z wyższym poziomem rozwoju społeczno-gospodarczego powinny rosnąć inwestycje w zasoby ludzkie. Oznacza to, że od 40% do 52% przyznanych dla województwa mazowieckiego funduszy zostanie przeznaczonych na finansowanie przedsięwzięć z zakresu rozwoju kapitału ludzkiego, dla pozostałych regionów polskich ten udział wyniesie 25%. Propozycje w tym zakresie nie mają ostatecznego charakteru, rozporządzenia podlegają obecnie negocjacom, niemniej wyznaczają one już pewne kierunki, do których powinniśmy się przygotować.

Czy Pana zdaniem trudna sytuacja gospodarcza UE może przełożyć się na kryzys solidarności europejskiej?

Negocjacje nowego budżetu na lata 2014–2020 nadal trwają i prowadząc rozmowy o wysokości środków na następny okres, oczywiście nie można zapominać o trudnej sytuacji gospodarczej w całej strefie euro. Polska jednak intensywnie przekonuje pozostałe państwa członkowskie do utrzymania polityki spójności w tych trudnych czasach kryzysu. Oczywiście mamy tę przewagę, że nasza gospodarka nadal szybko się rozwija, na co również duży wpływ mają środki europejskie. Minister Rozwoju Regionalnego od kilku miesięcy spotyka się także z przedstawicielami państw płatników netto i pokazuje im korzyści, jakie odnoszą wszystkie państwa członkowskie z realizacji polityki spójności. Warto podkreślić, że każde euro netto zainwestowane w Polsce, Czechach, na Słowacji i Węgrzech (kraje Grupy Wyszehradzkiej V4) przynosi krajom „starej” Unii (UE 15) 61 centów w postaci dodatkowego eksportu, a w przypadku Niemiec jest to aż 1,25 euro. Łączna wartość korzyści tych państw w okresie 2004–2015 wyniesie 74,69 mld euro. Zatem w mojej opinii nie ma w Europie lepszego instrumentu na rzecz rozwoju i wzrostu gospodarczego, a ograniczenie budżetu polityki spójności z powodu kryzysu gospodarczego tylko zaszkodzi Unii Europejskiej.

Dziękuję za rozmowę.

P

rogram wsparcia branży gastronomicznej

Projekt realizowany jest przez firmę MoJa Consulting, wyspecjalizowaną w doradztwie dla gastronomii. Zakłada przeprowadzenie trzech typów szkoleń i przeszkolenie łącznie 720 osób w zakresie: metod zwiększania zysków w gastronomii, profesjonalnego zarządzania gastronomią oraz obsługi klienta.

Adresatami projektu są przedsiębiorcy oraz ich pracownicy z mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw z branży HoReCa województwa mazowieckiego.

HoReCa, czyli hotele, restauracje i inne pokrewne przedsiębiorstwa, np. cateringowe, uważana jest za stosunkowo szybko rozwijającą się, jednak warto zaznaczyć, że również konkurencja na rynku jest bardzo duża. Dynamiczny rozwój branży (liczba obiektów i zatrudnionych osób, obroty) wymaga ciągłego dopływu pracowników oraz systematycznego podnoszenia ich kwalifikacji. Ze sporządzanych cyklicznie analiz i raportów dotyczących rynku HoReCa w Polsce wynika, że głównymi problemami polskich firm są m.in.: odpływ doświadczonych pracowników spowodowany emigracją, niska jakość obsługi klienta, źle wyszkolona kadra. Badania wskazują również na brak zasadniczych umiejętności zarządzania zarówno lokalem, jak i pracownikami. Powyższe problemy stanowią wielką barierę w rozwoju nie tylko sektora branży gastronomicznej, lecz także pokrewnych, jak np. turystyka. Wymienione problemy negatywnie wpływają na kulturę i organizację pracy w samych placówkach gastronomicznych. Ponadto istnieje prze-

konanie, że – aby rozpocząć pracę w tej branży – nie są wymagane żadne kwalifikacje. Skutkiem tego jest często tymczasowe zatrudnianie osób, których zainteresowanie i doświadczenie nie są w żaden sposób związane z rynkiem gastronomicznym.

W badaniach przeprowadzonych przez beneficjenta projektu respondenci (pracownicy gastronomii) wskazywali na brak atrakcyjnych szkoleń pozwalających nabyć solidną wiedzę z zakresu obsługi gości i zarządzania lokalem gastronomicznym. Ankietowani właściciele lokali wskazywali na niski poziom kwalifikacji zawodowych kadry.

Innym, nie mniej ważnym problemem okazała się kwestia dyskryminacji i równego traktowania w pracy. Przeprowadzone badania ankietowe pracowników sektora gastronomicznego w województwie mazowieckim wykazały, że 61% pracowników spotkało się z seksistowskimi zachowaniami klientów (niepożądane zainteresowanie seksualne, dyskryminacja ze względu na płeć). 90% z nich nie wiedziało, jak się w takiej sytuacji zachować. 64% pracowników uznało system zatrudnienia jako nieelastyczny i utrudniający godzenie życia zawodowego z rodzinnym. Istnienie powyższych problemów potwierdza również raport Europejskiej Agencji Zdrowia i Ochrony Pracy pt. „Ochrona pracowników sektora hotelarskiego i gastronomicznego”.

Program profesjonalnych szkoleń wynika z analizy tych badań. Uczestnictwo w wybranym szkoleniu pozwala uzupełnić i poszerzyć posiadaną wiedzę zawodową m.in. o ogólne aspekty zarządzania równościowego, przeciwdziałania dyskryminacji i mobbingowi w pracy. Oferowane warsztaty uczą również, jak podwyższyć standardy świadczonych usług i obsługi gości w placówkach gastronomicznych, oraz umożliwiają zdobycie umiejętności kierowania karierą zawodową. W szerszym zakresie szkolenia wpływają na podniesienie i dostosowanie kwalifikacji osób pracujących w branży do potrzeb regionalnej gospodarki.

Najobszerniejszy blok szkoleniowy to pięciodniowy zaawansowany kurs technik menedżerskich w zarządzaniu placówkami gastronomicznymi. Prowadzony jest w małych, ośmioosobowych grupach. W programie przewidziane są zajęcia z zarządzania operacyjnego jakością, technik marketingowych w gastronomii, zarządzania sprzedażą, kosztami, zasobami ludzkimi, ale również dotyczące pracy zespołowej i technik coachingu oraz przeciwdziałania dyskryminacji.

W pracy z grupą wykorzystywane są skuteczne metody aktywizujące uczestników – warsztaty, wykłady z wykorzystaniem prezentacji multimedialnych, dyskusje kierowane, ćwiczenia, nagrywanie i omawianie scenek rodzajowych. Dzięki tak opar-

wanym i prowadzonym szkoleniom ich uczestnicy mają szansę już w czasie spotkań zweryfikować zdobytą wiedzę w praktyce.

W szkoleniach biorą udział osoby już pracujące w branży HoReCa, ale również takie, które dopiero chcą rozpocząć pracę w tym sektorze. Taką osobą był Bartłomiej Bełc, który wziął udział w szkoleniu „Profesjonalne zarządzanie gastronomią”. Dlaczego? „Bo jestem debiutantem w branży gastronomicznej, – wyjaśnił. – Zostałem przekonany przez współników, że należy się za to wziąć. Mamy lokal, niedługo chcemy go otworzyć i intuicyjnie wyczuwamy, że jest to dobry pomysł, ale brakuje nam chyba wystarczających narzędzi i wiedzy. W związku z tym postanowiliśmy się udać na takie szkolenie. Wiem, że jest ono dofinansowane z funduszy unijnych i jest to dla mnie dodatkowa rękojmia rzetelności szkolenia, na które się udaję”.

W warsztatach wzięła również udział Monika Bartoszek. Zgłosiła się na nie, bo jak twierdzi, „gastroνομia jest to taka branża, w której szkolić się trzeba non stop. Wszystko tak szybko się zmienia i nie jest to wcale taka łatwa praca. Wzięłam udział akurat w tym szkoleniu przede wszystkim ze względu na renomę prowadzącego”.

Szkolenia są prowadzone przez eksperta zarządzania gastronomią, wieloletniego praktyka z dużym doświadczeniem trenerskim. Z kolei blok zarządzania równościowego prowadzi specjalistka tematyki równości płci i wprowadzania polityki równości w kształceniu kadry menedżerskiej.

Od rozpoczęcia projektu firma MoJa Consulting współpracowała w obszarze szkoleń z około pięćdziesięcioma przedsiębiorstwami z województwa mazowieckiego, dla których przeszkoliła z sukcesem łącznie ponad 500 pracowników.

Projekt szkoleniowy „Kompleksowy program wsparcia kadry MMŚP z branży gastronomicznej” realizowany jest przy wsparciu Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, Priorytet VIII: Regionalne kadry gospodarki, Działanie 8.1: Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie, Poddziałanie: 8.1.1 Wspieranie rozwoju kwalifikacji zawodowych i doradztwo dla przedsiębiorstw. Program realizowany jest na terenie województwa mazowieckiego przez firmę MoJa Consulting w okresie od 1.05.2011 do 30.04.2013 roku.

Wartość projektu: 1 162 882,00 zł
Wartość dofinansowania: 998 654,90 zł

Rzeczpospolita Lokalna 2020

Sejm społeczników, bojowników i ekspertów

W dniach 19–20 września 2012 r. w Warszawie odbyło się niezwykle i precedensowe wydarzenie pod nazwą „Rzeczpospolita Lokalna 2020. Sejm społeczników, bojowników i ekspertów”. Organizatorem był Krajowy Ośrodek Europejskiego Funduszu Społecznego, działający w strukturach Centrum Projektów Europejskich oraz Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL, pod honorowym patronatem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego.

W spotkaniu wzięło udział kilkuset najbardziej aktywnych przedstawicieli społeczności lokalnych z całej Polski. Było to już piąte tego typu spotkanie, jednak przeprowadzone w innej formie niż poprzednie – inicjatywę oddano środowiskom lokalnym. Ich aktywność widoczna była przede wszystkim w trakcie pracy 12 grup w czasie warsztatów, ale także w debatach.

Na konferencji przyjęto jedną generalną zasadę – „Chcemy, by Polska lokalna w 2020 roku była krajem naszych marzeń i wspólnie szukamy rozwiązań, które pozytywnie zmieniają naszą społeczność”. Na spotkaniu obowiązywał całkowity zakaz narzekania – uczestnicy musieli przenieść się w 2020 rok i określić, jakie marzenia, ale też konkretne cele chcą osiągnąć w przyszłości. Brzmi wizjonersko, ale to przecież nieodległa przyszłość, raptem osiem lat. Jak się okazało – można wspólnie, bazując na ogromnym potencjale i doświadczeniu, zaplanować takie działania, by marzenia mogły się ziścić. Teraz trzeba z konkretnymi propozycjami przebić się do decydentów. W wypracowaniu bardzo ambitnych czasem wniosków pomocne były warsztaty prowadzone metodą Appreciative inquiry method, których moderatorami były osoby z Centrum Wspierania Aktywności Lokalnej CAL oraz Regionalnych Ośrodków EFS. Wykorzystana metoda prowadzenia warsztatów nie skupia się na szukaniu problemów i barier, lecz bazuje na znalezieniu pozytywnych rozwiązań.

Takie właśnie – pozytywne i pełne zachęty – było również przesłanie, wyrażone na wstępie spotkania przez premiera Tadeusza Mazowieckiego – który był ambasadorem wydarzenia. Pan pre-

mier, wspominając czasy transformacji, wyraził również pogląd, że dzisiejsze czasy wymagają pójścia dalej, budowania społeczeństwa obywatelskiego i władzy wsłuchanej w głos tych, którzy aktywnie na co dzień działają, chcą pozytywnie zmieniać Polskę, a jednocześnie znają potrzeby społeczeństwa, szczególnie społeczności lokalnych. Zwracając się do uczestników, zachęcił ich do artykułowania oczekiwań wobec decydentów i życząc owocnej i wyężonej dwudniowej pracy, powiedział m.in.:

„To społeczeństwo obywatelskie, tworzące się nie przeciw państwu obywatelskiemu, ale razem z tym państwem obywatelskim, mające kształtować wizję, że jest i państwo silne, ale i społeczeństwo jest silne, nie anonimowa masa. To wymaga nowych inicjatyw i Państwo jesteście pełni tych inicjatyw, podzielcie się wzajemnie waszym doświadczeniem, ale podzielcie się też właśnie z innymi instytucjami Parlamentu i Państwa rezultatami waszych debat. Życzę wam i nam wszystkim, by Wasz sejm odświeżył nasze spojrzenie na rozwój społeczeństwa obywatelskiego, na rozwój po prostu lepszej Polski”.

Padło wiele trafnych słów, diagnoz i wniosków ze strony pana Premiera Mazowieckiego. Oprócz kilkuset uczestników – lokalnych liderów i animatorów społecznych, uwag tych wysłuchali zaproszeni przedstawiciele samorządów i mediów lokalnych, przedstawiciele władz centralnych: ministrowie i przedstawiciele ministerstw (m.in. Ministerstwa Rozwoju Regionalnego), eksperci instytucji rządowych, posłowie sejmowych i senackich komisji parlamentarnych, przedstawiciele biznesu, organizacje samorządowych. W czasie dwudniowego wydarzenia szczególnie aktywnie uczestniczył m.in. w dyskusjach doradca prezydenta RP, Henryk Wujec.

Jak co roku odbyła się gala laureatów Konkursu dla Animatorów Społecznych im. Heleny Radlińskiej, twórczyni pedagogiki społecznej w Polsce. Łącznie w pięciu edycjach konkursu uhonorowano 44 animatorów lokalnych, którzy swoją postawą i pracą przyczyniają się do rozwoju społeczności lokalnych. W tym roku wśród nagrodzonych była również reprezentantka województwa mazowieckiego, pani Katarzyna Federowicz.

Efektom debat i intensywnej pracy 12 zespołów było sformułowanie i przedstawienie wniosków i konkretnych postulatów. Zdefiniowano problemy w obszarach takich jak integracja społeczna, edukacja czy działalność organizacji społecznych. Ważnym zagadnieniem były również kwestie niewystarczającej partycypacji społecznej, w tym wymagające modernizacji relacje samorządu z mieszkańcami, bariery i perspektywy rozwoju gospodarczego na poziomie lokalnym oraz ekonomii społecznej. W debacie podsumowującej drugi dzień konferencji wzięli udział: Henryk Wujec – doradca prezydenta RP, posłanka Joanna Kluzik-Rostkowska, poseł Sławomir Jakubczak, profesor Mirosław Grewiński, Wojewoda Podlaski Maciej Żywno i liderzy społeczności lokalnych.

Co dalej? Na konferencji i warsztatach zaprezentowany został przegląd działań, aktywności społecznej, realizowanych już z po-

wodzeniem pomysłów, ale też przedstawione zostały realne oceny oraz postulaty dotyczące decydentów różnego szczebla.

„Teraz sporządzimy raport, będziemy go szeroko dystrybuować i starać się organizować serię spotkań z politykami, mamy wsparcie Kancelarii Prezydenta i jest szansa, że ten głos będzie szeroko słyszany” – wyjaśnia Izabela Grabowska, Naczelnik Krajowego Ośrodka EFS. „Jednym słowem, będzie to swojego rodzaju rzecznictwo związane z wypracowanymi materiałami. Druga rzecz to inicjowanie oddolnych działań społeczności lokalnych, takich jak sejmówi rzezpospolitych lokalnych na niższych poziomach”.

Promowanie współpracy ponadnarodowej

Na konferencję „Rzeczpospolita Lokalna 2020. Sejm społeczności, bojowników i ekspertów” przybyli też goście zagraniczni z Krajowych Ośrodków EFS Chorwacji, Litwy i Szwecji.

Gdy przedstawiciele społeczności z całej Polski pracowali na warsztatach, goście uczestniczyli w spotkaniu zorganizowanym w siedzibie Mazowieckiej Jednostki Wdrażania Programów Unijnych.

Gospodarzem wizyty był Dyrektor MJWPU, Mariusz Frankowski, który omówił zadania MJWPU, kompetencje oraz zakres obecnych i dotychczasowych działań, dotyczących absorpcji funduszy unijnych z uwzględnieniem ich przeznaczenia i struktury efektywnego wydatkowania.

W dalszej części spotkania Michał Borowy, przewodniczący Zespołu ds. projektów innowacyjnych i projektów współpracy ponadnarodowej w MJWPU, przedstawił szczegółowe informacje o Programie Operacyjnym Kapitał Ludzki. Prezentacja dotyczyła w głównej mierze projektów innowacyjnych realizowanych we współpracy ponadnarodowej. Tematy te spotkały się z dużym zainteresowaniem zagranicznych gości.

Jako przykład zaprezentowano m.in. innowacyjny i ponadnarodowy projekt realizowany przez Polską Fundację Dzieci i Młodzieży „Myśleć, pracować, współpracować. Kompetencje społeczne na rynku pracy” – w ramach Priorytetu IX PO KL Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach, Działanie 9.2 Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego – projek-

ty innowacyjne. Ponadnarodowym partnerem projektu jest City of Sunderland College z Wielkiej Brytanii.

O powyższym projekcie pisaliśmy w biuletynie „Fundusze europejskie dla Mazowsza” nr 1/2012. W artykule możecie Państwo przeczytać dokładny opis projektu – jego cele, etapy realizacji i interesujące rezultaty, wpisujące się w nowatorskiej formie w reformę kształcenia zawodowego młodzieży.

Study Visit w Markach

Jak wygląda partnerstwo organizacji pozarządowych działających na rzecz społeczności lokalnych, goście z zagranicy mogli się przekonać na II Pikniku Mareckich Organizacji Pozarządowych, zorganizowanym pod patronatem burmistrza miasta Marki, Janusza Werczyńskiego.

Prezentację „Partnerstwo na rzecz rozwoju Gminy Marki” przygotowała Małgorzata Kędzińska, prezes Fundacji Nasza Bajka. Fundacja prowadzi m.in.: świetlicę socjoterapeutyczną, Bajkowy Klub Odkrywczy dla dzieci i młodzieży pod auspicjami Centrum Kopernika, Klub Seniora, rehabilitację dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, szkolenia dla asystentów osób niepełnosprawnych, różnego rodzaju warsztaty. Taki ogrom realizowanych przedsięwzięć skłonił Fundację do nawiązania nieformalnego partnerstwa z pięcioma organizacjami społecznymi na Mazowszu. Kooperacja kilku podmiotów odpowiada na zróżnicowane potrzeby społeczne. Goście zainteresowani byli tym, jak wygląda współpraca w praktyce, czy w realizowanych działaniach biorą udział wszyscy partnerzy. Innym tematem interesującym uczestników spotkania były źródła finansowania, w tym absorpcja funduszy pochodzących z Europejskiego Funduszu Społecznego. Gości zainteresowała również kwestia współpracy NGO-sów z władzami.

Po wizycie w Markach goście z zagranicy wrócili na konferencję, by przysłuchiwać się obradom nieformalnego sejmu społeczności, może raczej bojowników, jak powiedział premier Mazowiecki. Organizatorzy spotkania wierzą, że dyskutowane propozycje konkretnych działań będą mogły zostać wykorzystane przez instytucje centralne i lokalne, a ich wprowadzenie wpłynie na poprawę życia społeczeństwa.

Najczęściej popełniane błędy we wnioskach o płatność

Kluczem do utrzymania płynności finansowej w ramach projektów realizowanych ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego jest po pierwsze – dysponowanie środkami własnymi, które pozwolą na terminowe regulowanie wierzytelności niezależnie od przekazywanych przez Instytucję Pośredniczącą II stopnia transz dofinansowania, po drugie – składanie w terminie wniosków o płatność pozbawionych błędów formalnych i merytorycznych.

Celem niniejszego artykułu jest wskazanie najczęściej popełnianych błędów we wnioskach o płatność, jak również wskazanie rozwiązań eliminujących/ograniczających ryzyko popełnienia błędu na etapie wypełniania wniosku o płatność.

Poniżej omówione zostały poszczególne punkty wniosku o płatność ze wskazaniem najczęściej popełnianych błędów.

1. Wniosek za okres – błędnie wskazywany okres obejmujący wniosek o płatność.

W punkcie nr 1. beneficjent musi wpisać okres płatności zgodnie z obowiązującym harmonogramem płatności.

2.6 Błędnie wpisany numer umowy o dofinansowanie, nieuwzględnienie aneksu. Niejednokrotnie umowy są aneksowane, dlatego też beneficjent ma obowiązek wpisać numer umowy o dofinansowanie z uwzględnieniem kolejnego aneksu 01, 02 itd.

2.7 Okres realizacji projektu jest niezgodny z obowiązującym i zaakceptowanym wnioskiem o dofinansowanie.

2.9 Kwota wydatków kwalifikowanych nie jest zgodna z wartością wskazaną w tabeli 4 wniosku w kolumnie 3 „Wydatki poniesione w okresie rozliczeniowym (PLN)” w wierszu „Wydatki ogółem”.

WNIOSEK BENEFICJENTA O PŁATNOŚĆ	
1_WNIOSEK ZA OKRES :	od 2012-09-21 do 2012-09-21
2_PROJEKT	
(1) Program Operacyjny	Kapitał Ludzki
(2) Priorytet :	VIII. Regionalne kadry gospodarki
(3) Działanie :	8.1. Rozwój pracowników i przedsiębiorstw w regionie
(4) Poddziałanie :	8.1.1 Wspieranie rozwoju kwalifikacji zawodowych i d
(5) Nazwa projektu :	
(6) Nr umowy / decyzji :	POKL.08.01.01--/-
(7) Okres realizacji projektu od	2012-09-21 do 2012-09-21
(8) Płatność :	zaliczkowa
(9) Kwota wydatków kwalifikowalnych objętych wnioskiem (PLN) :	0,00
(10) Wnioskowana kwota (PLN) :	0,00

Należy uwzględnić kolejny numer aneksu - jeżeli dotyczy

2.10 Kwota wnioskowana nie jest zgodna z punktem 10 wniosku.

4. Postęp finansowy realizacji projektu

4_POSTĘP FINANSOWY REALIZACJI PROJEKTU

Lp.	Zadania/cele założone we wniosku o dofinansowanie	Wydatki określone we wniosku o dofinansowanie projektu (PLN)	Wydatki poniesione w okresie rozliczeniowym (PLN)	Wydatki kwalifikowalne od początku realizacji projektu (bez wydatków w obecnym okresie rozliczeniowym) (PLN)	% realizacji
	1	2	3	4	5
2.	wydatki pośrednie	0,00	0,00	0,00	0,00
3.	wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00
3.1.	... w tym VAT	0,00			
3.2.	... w tym cross-financing	0,00	0,00		
3.3.	... w tym wkład niepieniężny	0,00	0,00		
3.4.	w tym objęte pomocą publiczną	0,00	0,00		
3.5.	w tym stawki jednostkowe	0,00	0,00		
3.6.	w tym kwoty ryczałtowe	0,00	0,00		0,00

Kwota w tej kolumnie musi być tożsama z kwotą w punkcie 2.9 wniosku.

- Kolumna nr 1 – błędnie określone zadania – niezgodnie z obowiązującym wnioskiem o dofinansowanie.
- Kolumna nr 2 – błędnie określone wydatki – niezgodne z obowiązującym wnioskiem o dofinansowanie.
- Kolumna nr 3 – wypełniana jest automatycznie po wpisaniu wartości do tabeli „Zestawienie wydatków” (Załącznik nr 1). Prawdopodobieństwo popełnienia błędu jest niewielkie pod warunkiem, że pole to nie zostanie wypełnione samodzielnie przez beneficjenta.
- Kolumna nr 4 – błędnie zsumowane wydatki z poprzednich okresów rozliczeniowych – ryzyko popełnienia błędu w niniejszej kolumnie

jest wysokie (pomyłki rachunkowe) i wzrasta w sytuacji, w której były korekty wcześniejszych wniosków o płatność, których beneficjent nie uwzględnił. Kolumnę tę należy wypełniać zgodnie z ostatecznie zatwierdzonym wnioskiem o płatność za okres poprzedni.

• Wiersz 3.4 – niewłaściwie określona wysokość wydatków objętych pomocą publiczną – błędy rachunkowe związane z niewłaściwym zsumowaniem wydatków objętych pomocą publiczną.

5. Postęp rzeczowy realizacji projektu

W postępie rzeczowym realizacji projektu bardzo częstym błędem jest nieprecyzyjne wskazanie zakresu rzeczowego zrealizowanych zadań, opis zadań zrealizowanych nie jest współmierny do postępu finansowego.

Ponadto beneficjenci bardzo często pomijają kwestie równości szans. W każdym ze składanych wniosków należy wskazać, w jaki sposób realizowana/przestrzegana jest ta jedna z kluczowych polityk horyzontalnych. Należy odnieść się w szczególności do tych aspektów równości szans, których spełnienie deklarowane było na etapie wypełniania wniosku o dofinansowanie.

8. Źródła finansowania wydatków

W tabeli nr 8 bardzo częstym błędem jest wykazywanie źródeł finansowania niezgodne z załącznikiem nr 1 do wniosku o płatność, błędy w kolumnie pt. „Od początku realizacji” – odnoszenie się do wydatków łącznie z obecnym okresem rozliczeniowym, nieuwzględnianie ostatnio zatwierdzonego wniosku.

W celu uniknięcia błędów tabelę tę należy sporządzać wraz z załącznikiem nr 1 oraz z ostatnim zatwierdzonym wnioskiem o płatność.

9. Rozliczenie kwoty dofinansowania i wkładu własnego

9_ROZLICZENIE KWOTY DOFINANSOWANIA I WKŁADU WŁASNEGO **

Lp.		Kwota dofinansowania (PLN)	Wkład własny (PLN)				Ogółem (PLN)
			budżet państwa	budżet jednostki samorządu terytorialnego	inne krajowe środki publiczne	wkład prywatny	
1.	Całkowita wartość projektu	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
2.	Środki przekazane dotychczas beneficjentowi w formie zaliczki*	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
3.	Kwota dotychczas rozliczonych środków	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
4.	Kwota rozliczana niniejszym wnioskiem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
5.	Procent rozliczenia	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
6.	Kwota pozostająca do rozliczenia w kolejnym wniosku	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

* w tym wysokość ostatniej transzy

** tabela wypełniana w przypadku projektów, w których dofinansowanie przekazywane jest w formie zaliczki

W tabeli tej łatwo popełnić błąd w wierszu nr 1, kolumnie nr 1, wpisując całkowitą wartość projektu, nie zaś kwotę dofinansowania – dotyczy projektów z wkładem własnym. W kolejnych wierszach oraz kolumnach o błąd nie trudno, jeżeli nie przygotowujemy tabeli z ostatnio zatwierdzonym wnioskiem o płatność.

Należy także zwrócić uwagę na źródło pochodzenia wkładu własnego.

10. Harmonogram płatności na kolejne okresy

10_HARMONOGRAM PŁATNOŚCI NA KOLEJNE OKRESY

Okres rozliczeniowy	Planowane wydatki (PLN)	Planowana kwota wnioskowana (PLN)

Planowana kwota wnioskowana musi być tożsama z kwotą w punkcie 2.10

beneficjenci bardzo często wpisują błędne okresy rozliczeniowe – niezgodne z ostatnio zatwierdzonym harmonogramem płatności, okresy rozliczeniowe są dłuższe niż 3 miesiące, zaś kwoty w kolumnie „Planowane kwoty wnioskowane” nie odpowiadają zasadzie 70%. Planując o wnioskowanie kolejnej transzy, beneficjent musi wykazać, że rozliczył minimum 70% środków przekazanych mu w ramach poprzednich transz.

Kolejnym błędem jest nie sumowanie się „Planowanych wydatków” do wartości projektu, zaś „Planowana kwota wnioskowana” jest niezgodną z kwotą przyznanego dofinansowania. Beneficjent nie uwzględnił transz przekazanych/rozliczonych.

Sporządzając harmonogram płatności należy mieć na uwadze wysokość planowanych wydatków na okres objęty danym rozliczeniem i na tej podstawie dokonać korekty planowanych wydatków i kwoty dofinansowania na kolejne okresy – proporcjonalnie zmniejszając lub zwiększając je – w zależności od poziomu wydatkowanych środków w okresie objętym sprawozdaniem.

W sytuacji w której istnieje ryzyko nie wydatkowania wymaganych 70% przekazanej transzy, należy niezwłocznie, przed końcem wpływu okresu rozliczeniowego, poinformować o tym fakcie Opiekuna projektu oraz wystąpić z prośbą o aktualizację harmonogramu płatności. Jeżeli przedmiotowe ryzyko pojawić się może w kolejnym okresie rozliczeniowym, zmiany takiej należy dokonać na etapie składania wniosku o płatność. W rubryce „Planowana kwota wnioskowana” w kolejnym okresie należy wpisać wartość 0,00 zł – przesuwając jednocześnie niewykorzystane środki na kolejne okresy rozliczeniowe.

Mając na uwadze powyższe wskazówki, unikniemy ryzyka spłacania odsetek.

Należy pamiętać, że rozbieżności na poziomie 0,01 zł w harmonogramie skutkować będą negatywną weryfikacją wniosku, dlatego należy dołożyć należytej staranności w wypełnianiu harmonogramu.

12. Informacja na temat problemów/trudności związanych z realizacją projektu.

Częstym błędem na etapie wypełniania punktu 12. jest opisanie problemów bez jednoczesnego wskazania metod ich rozwiązania, podjętych środków zaradczych przez beneficjenta.

Załącznik nr 1. Zestawienie dokumentów potwierdzających poniesione wydatki objęte wnioskiem o płatność.

Lista uchybień/błędów przy okazji wypełniania przedmiotowego załącznika może być imponująca. Postaramy się wymienić najważniejsze z nich:

- Brak dat zapłaty/daty zapłaty późniejsze niż daty wystawienia dokumentów.

W sytuacji gdy, dokonujemy płatności wcześniej, niż wystawiony został dokument, np. w przypadku rezerwacji

– należy o tym poinformować Opiekuna, aby nie miał wątpliwości

- wykazywanie dokumentów, które nie są dokumentami księgowymi, np. bilety/rezerwacje, itp.;
- zbyt lakoniczny opis towarów/usług;
- błędnie wykazana kwota brutto i netto dokumentu księgowego. W przypadku wykazywania tego samego dokumentu księgowego kwota dokumentu brutto i netto pozostaje dla dokumentu niezmienna/tożsama; rozbić na poszczególne wiersze ulega jedynie kwota wydatków kwalifikowanych oraz kwota wskazana w kolumnie „w tym VAT”;
- w przypadku dokumentu wykazywanego w kilku wierszach często wykazywana kwota VAT jest kwotą z dokumentu a nie kwotą liczoną od wykazanej kwoty kwalifikowanej;
- w przypadku, gdy wynagrodzenie jest wypłacane z tytułu przepracowanych godzin, w kolumnie 5 „Nazwa towaru lub usługi” nie ma informacji, za jaką ilość przeprowadzonych godzin zostało wynagrodzenie wypłacone;
- błędem jest wykazywanie wydatków, które nie zostały poniesione;
- błędna kwota podatku VAT. W przypadku gdy faktura obejmuje kilka stawek VAT należy wskazać taką informację w kolumnie nr 5 „nazwa towaru lub usługi”;
- brak wskazania w kolumnie nr 5 stanowiska osoby której wypłacono wynagrodzenie, oraz okresu, za jaki wykazano wydatek;
- błędnie wykazano nr księgowy lub ewidencyjny - w przypadku wykazywania dokumentu ZUS P DRA lub oświadczenia dot. wkładu własnego niepieniężnego w kolumnie nr 2 należy wpisać „nie dotyczy”;
- błędne wykazanie oprogramowania jako wydatku w ramach kosztów cross-financingu. Zgodnie z zasadami finansowania PO KL jest to dopuszczalne tylko w przypadku gdy wartość oprogramowania zwiększa wartość początkową środka trwałego, w przeciwnym razie nie powinno zastać rozliczone w ramach wydatków objętych cross-financjowaniem.

Błędy w załączniku nr 2:

- błędnie wykazywane osoby poniżej 12 roku życia; w tabelach 1–4 uwzględniamy wyłącznie osoby biorące udział w projekcie, które rozpoczęły edukację przynajmniej na poziomie gimnazjalnym lub ukończyły 12 rok życia;
- błędne wykazywanie wartości wskaźnika Mr;
- brak spójności załącznika nr 2 z danymi wskazanymi w formularzu PEFS;
- niezgodność statusu uczestników projektu z punktem 3.4 we wniosku o dofinansowanie projektu;
- błędna wartość wskaźników w odniesieniu do zrealizowanych zadań oraz zatwierdzonych wniosków o płatność;
- brak wszystkich wskaźników - należy wskazać jakie wskaźniki zostały określone we wniosku o dofinansowanie; zgodnie z zapisami Podręcznika wskaźników PO KL 2007–2013 ze stycznia b.r. „w odniesieniu do sprawozdawczości projektu przyjętego do realizacji, projektodawca ma obowiązek monitorowania wskaźników, które określili we wniosku aplikacyjnym, w ramach części sprawozdawczej wniosku o płatność (załącznik nr 2 do wniosku). Jednocześnie należy podkreślić, że w ramach załącznika nr 2 należy monitorować wszystkie wskaźniki, których dotyczy projekt, nawet jeśli nie określono ich we wniosku o dofinansowanie. W przypadku wskaźników, które nie zostały wskazane we wniosku aplikacyjnym, w kolumnie wartość docelowa wskaźnika (w części sprawozdawczej wniosku o płatność – tabela 7. Osiągnięte wartości wskaźników) należy wpisać „nie określono” oraz podać wartości wskaźnika, jakie zostały osiągnięte w danym okresie sprawozdawczym (kolumna Mr) oraz narastająco (kolumna Mp), zaś w kolumnie „stopień realizacji wskaźnika” należy wpisać „nie dotyczy”;
- błędne przyporządkowanie wskaźników do poszczególnych działań.

Formularz PEFS

- formularz PEFS niezabezpieczony hasłem;
- brak loginu i hasła umożliwiającego weryfikację formularza;
- błędny numer PESEL uczestników projektu;
- brak danych kontaktowych uczestników projektu;
- brak wskazanej daty przystąpienia do projektu i zakończenia realizacji projektu;
- błędne zidentyfikowanie instytucji, do której kierowane jest wsparcie.

Mamy nadzieję, że powyższy artykuł pomógł Państwu w usystematyzowaniu informacji z zakresu wypełniania wniosku o płatność, a obszerna lista wskazanych błędów pozwoli uniknąć ich w przyszłości.

W przypadku pojawienia się wątpliwości zachęcamy do przejrzenia instrukcji wypełnienia wniosku o płatność, jak również do bezpośredniego kontaktu z Opiekunem Państwa projektu.

Nowoczesne szkolnictwo zawodowe dostosowane do rynku pracy

Znany od lat stereotyp mówiący o tym, że szkolnictwo zawodowe, znacznie odbiega jakością od szkolnictwa ogólnego, jest jednym z powodów mniejszego zainteresowania uczniów szkolnictwem zawodowym. Program Operacyjny Kapitał Ludzki, Priorytet IX Rozwój wykształcenia i kompetencji w regionach, Działanie 9.2 Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego jest odpowiedzią na zapotrzebowanie uczniów. Szkolnictwo zawodowe w obecnych czasach musi być nowoczesne i atrakcyjne, co oznacza, że wymaga systematycznego dostosowywania kierunków kształcenia zawodowego do regionalnych i lokalnych uwarunkowań rynku pracy i gospodarki. Osiągnąć to można poprzez modernizację kształcenia zawodowego zgodnie ze strategią rozwoju regionu, w ścisłej współpracy z przedsiębiorcami. Wdrożenie programów doradztwa edukacyjno-zawodowego ma przyczynić się do zwiększenia atrakcyjności, popularności i jakości kształcenia zawodowego, a także pozytywnie wpłynąć na postrzeganie go jako drogi rozwoju osobistego i zawodowego.

Działanie 9.2 Podniesienie atrakcyjności i jakości szkolnictwa zawodowego

Projekty realizowane w ramach działania muszą zawierać programy rozwojowe szkół i placówek prowadzących kształcenie zawodowe ukierunkowane na zmniejszanie dysproporcji w osiągnięciach uczniów w trakcie procesu kształcenia. Programy te powinny skupiać się na podnoszeniu jakości procesu kształcenia w szczególności poprzez:

- dodatkowe zajęcia dydaktyczno – wyrównawcze oraz specjalistyczne;
 - doradztwo i opiekę pedagogiczną – psychologiczną dla uczniów wykazujących problemy w nauce lub z innych przyczyn zagrożonych przedwczesnym wypadnięciem z systemu szkolnictwa (np. wsparcie dla uczniów z obszarów wiejskich, wsparcie dla uczniów niepełnosprawnych, przeciwdziałanie patologiom społecznym);
 - organizowanie dodatkowych zajęć (pozalekcyjnych i pozaszkolnych) dla uczniów, ukierunkowane na rozwój kompetencji kluczowych, ze szczególnym uwzględnieniem ICT, języków obcych, przedsiębiorczości, nauk przyrodniczo–matematycznych;
 - przygotowywanie efektywnych programów doradztwa edukacyjno–zawodowego;
 - modernizację oferty kształcenia zawodowego i dostosowanie jej do potrzeb lokalnego i regionalnego rynku pracy (wprowadzanie nowych kierunków kształcenia, modyfikowanie programów nauczania na kierunkach istniejących), współpracę szkół i placówek prowadzących kształcenie zawodowe z pracodawcami i instytucjami rynku pracy (w tym w zakresie praktycznych form nauczania–staże i praktyki zawodowe);
 - wyposażenie szkół i placówek prowadzących kształcenie zawodowe w nowoczesne materiały dydaktyczne, zapewniające wysoką jakość kształcenia, wdrożenie nowych, innowacyjnych form nauczania i oceniania;
 - wdrażanie programów i narzędzi efektywnego zarządzania placówką oświatową przyczyniających się do poprawy jakości nauczania.
- Programy rozwojowe dla szkół i placówek oświatowych realizowane w Działaniu 9.2 muszą spełniać wszystkie następujące warunki:
- kompleksowo odpowiadać na zdiagnozowane potrzeby dydaktyczne, wychowawcze i opiekuńcze danej szkoły/placówki oświatowej i jej uczniów;
 - kompleksowo i trwale przyczyniać się do jakościowych zmian w funkcjonowaniu placówki oświatowej i/lub rozszerzenia oferty edukacyjnej danej szkoły/placówki oświatowej;
 - zawierać określone cele, rezultaty i działania już na etapie

aplikowania;

- działania określone w programie rozwojowym muszą przyczynić się do rozwoju kompetencji kluczowych określonych w Zaleceniach Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. (2006/962/WE) lub kompetencji zawodowych zgodnie z kierunkiem kształcenia zawodowego i stanowią co najmniej 70% ogółu działań merytorycznych podejmowanych w projekcie;
- zawierać elementy zgodne z polityką edukacyjną państwa i województwa.

Kto może aplikować ?

Beneficjent jest organem prowadzącym daną szkołę lub placówkę oświatową albo innym podmiotem (z wyłączeniem osób fizycznych innych niż prowadzące działalność gospodarczą lub oświatową na podstawie odrębnych przepisów) pod warunkiem realizacji projektu w partnerstwie z organem prowadzącym szkoły i/lub placówki oświatowe, których uczniowie/wychowankowie mają otrzymać w ramach projektu wsparcie. Projektodawca w okresie realizacji projektu prowadzi biuro projektu na terenie województwa mazowieckiego z możliwością udostępnienia pełnej dokumentacji wdrażanego projektu oraz zapewniające uczestnikom projektu możliwość osobistego kontaktu z kadrami projektu.

Zakończenie realizacji projektu nie może nastąpić później niż 30 czerwca 2015 r.

Szczegółowe kryteria, w tym kryteria strategiczne, określone będą w Dokumentacji Konkursowej

Informacje można uzyskać w Głównym Punkcie Informacyjnym przy ul. Jagiellońskiej 74 w Warszawie, pod numerami tel.: 22 542 22 73, 22 542 22 74, 22 542 22 75, 22 542 22 77, 22 542 24 38 oraz w Lokalnych Punktach Informacyjnych Oddziałów Zamiejscowych w Ciechanowie: 23 672 32 74, Ostrołęce: 29 760 92 36, Płocku: 24 262 23 74, Radomiu: 22 542 22 52, Siedlcach: 22 542 23 07, a także pod numerem infolinii 801 101 101, mail: punkt_kontaktowy@mazowia.eu

Nabory wniosków są zaplanowane na czwarty kwartał 2012 r.

Zapraszamy do składania wniosków

Zatrudnij ASA

Implementacja skutecznych europejskich systemów funkcjonowania ekonomii społecznej w zakresie wprowadzania osób z autyzmem na polski rynek pracy

Osoby z autyzmem (OzA) i zespołem Aspergera (ZA) kończące edukację w systemie szkolnym lub na studiach najczęściej potrzebują wsparcia, ukierunkowania i doradztwa w momencie wejścia w dorosłe życie i podejmowania decyzji dotyczących przyszłości. Oferta dla dorosłych osób z autyzmem w zakresie poradnictwa, doradztwa zawodowego i aktywizacji społecznej oraz zawodowej jest bardzo ograniczona. W Polsce nasila się zjawisko (obserwowane wcześniej w krajach Europy Zachodniej) poszukiwania przez coraz większą liczbę osób diagnozy trudności w komunikacji społecznej stosunkowo późno, w okresie dorastania i dorosłości, gdyż zwłaszcza u osób z zespołem Aspergera problemy życiowe nasilają się często dopiero w momencie podejmowania decyzji i obowiązków związanych z okresem dorosłości. W zetknięciu z rosnącymi wymaganiami środowiska rówieśniczego słabsze kompetencje społeczne u sprawnych intelektualnie osób z autyzmem i osób z zespołem Aspergera stają się bardziej widoczne w późniejszym okresie życia. Wiele osób dopiero powyżej 16 roku życia zgłasza się po pomoc.

Takie osoby potrzebują wsparcia nie tylko w poszukiwaniu pracy, ale również w jej utrzymaniu – mają problemy z komunikacją związaną m.in. z interpretowaniem emocji, zachowań, oczekiwań, przejawiają czasem zaburzenia sensoryczne oraz mają trudności z wyobraźnią społeczną. Jednocześnie oprócz ograniczeń – jak wskazują doświadczenia partnerów projektu – istnieje duży potencjał i możliwości, a tym samym korzyści dla pracodawców wynikające z zatrudnienia takich osób. OzA wykazują się rzetelnością, precyzją, wytrwałością, doskonałą pamięcią, dokładnością, co jest bardzo pożądane np. w sektorze IT (programowanie, testowanie oprogramowania).

Omawiany w tym artykule projekt Fundacji SYNOPSIS jest całkowicie innowacyjny – implementuje doświadczenia zagranicznych partnerów, proponując praktyczne rozwiązania dotyczące stworzenia możliwości rozwoju osobistego i zawodowego osób z autyzmem i ZA, jednocześnie stwarza trwałe fundamenty dla funkcjonowania Instytucji Ekonomii Społecznej (IES) oraz wpływa na postawy przedsiębiorców wobec osób autystycznych i z ZA. Żadna z polskich organizacji pozarządowych nie dysponuje podobnymi doświadczeniami i dotychczas nie wypracowała modelu działania pozwalającego na wdrożenie metod dla realizacji takich celów.

W ramach projektu stworzony został model (kompleksowy program działania) udzielenia takiego wsparcia osobom z autyzmem i zespołem Aspergera, by mogły podjąć pracę w

ramach IES, a następnie, w miarę nabywania doświadczenia i podwyższania kompetencji, podejmować pracę na otwartym rynku. Skupiono się na zaplanowaniu całego procesu rekrutowania, oceny kompetencji, organizacji szkoleń i przygotowania zawodowego, treningu umiejętności społecznych i staży dla OzA. Ważne w nim było odkrycie i wyszkolenie takich umiejętności i kompetencji osób z ASD (Autism Spectrum Disorders), żeby mogły podejmować w ramach IES specjalistyczne prace i usługi, wymagające wysokich kompetencji, a tym samym dobrze płatne i pozwalające na wyższą opłacalność IES zatrudniających te osoby.

Problemy występują jednak w sferze społecznej, przede wszystkim dotyczą komunikacji z innymi ludźmi i uniemożliwiają realizację nowych ról społecznych, które wiążą się z koniecznością podejmowania decyzji, odpowiedzialnością i samodzielnym planowaniem swoich działań lub spełnianiem oczekiwań przełożonych w pracy. Dlatego działania podejmowane w projekcie skierowane były również do pracodawców. Dotychczas w Polsce nie było propozycji wsparcia dla pracodawców rozważających zatrudnienie osób z autyzmem, wsparcia samych OzA w miejscu pracy i narzędzi wspierających zarówno pracodawców, jak i pracowników.

Projekt ma na celu rozwiązanie dotychczasowych obaw potencjalnych pracodawców, że OzA i ZA nie będą dobrze wywiązywać się z obowiązków w pracy. Opracowany został nowy kompleksowy sposób wsparcia tych osób w podejmowaniu pracy na otwartym lub chronionym rynku pracy tak, by byli w stanie nie tylko podjąć pracę, ale i utrzymać ją przez dłuższy czas przy jednoczesnym tworzeniu bezpiecznych z punktu widzenia pracodawców form zatrudnienia. Służyły temu szkolenia i warsztaty dla pracodawców oraz doradztwo zarówno dla osób z autyzmem, jak i pracodawców, a także staże w przedsiębiorstwach.

Otwarcie pierwszej w Polsce pracowni biurowej i IT dla osób z autyzmem to nie jedyne efekty projektu. Bez wątpienia miało to rzeczywisty wpływ na wzmocnienie działania IES, a także pozytywnie wpływa na stworzenie trwałych relacji między pracą osób w uruchomionej pracowni a działalnością Instytucji Ekonomii Społecznej.

Nie mniej ważne jest upowszechnienie rezultatów projektu wśród organizacji pozarządowych, pracowników administracji rządowej i samorządowej oraz pracodawców. W siedzibie Fundacji, w dniach 25 i 26 października przeprowadzone zostały warsztaty „Jak wykorzystać potencjał osób z zespołem Aspergera na rynku pracy?”, upowszechniające efekty projektu. Z kolei w dniach 29-30 listopada odbędzie się międzynarodowa konferencja „Zatrudnij ASA. Rola przedsiębiorstw społecznych w zatrudnianiu dorosłych osób z autyzmem i zespołem Aspergera”. W konferencji wystąpią partnerzy zagraniczni uczestniczący w projekcie.

Przygotowane raporty, publikacja, konferencje mają przyczynić się do dostrzeżenia, jak wielki potencjał drzemie w ludziach.

Projekt „Implementacja skutecznych europejskich systemów funkcjonowania ekonomii społecznej w zakresie wprowadzania osób z autyzmem na polski rynek pracy” realizowany jest przez Fundację SYNOPSIS w ramach Priorytetu VII Promocja integracji społecznej, Działanie 7.4: Projekty innowacyjne. Projekt ma charakter ponadnarodowy, partnerami są: stowarzyszenie The National Autistic Society z Wielkiej Brytanii oraz The Specialist People Foundation z Danii. Ponadto partnerem w realizowanym projekcie jest Akademia Szybkiej Nauki Tadeusz Buzarewicz. Okres realizacji projektu: 01.11.2010 – 31.12.2012 r.

Kwota dofinansowania: 1 974 275,87 zł

Partnerstwo publiczno-prywatne a fundusze europejskie

Doświadczenia okresu programowania w latach 2004–2006 wskazują, że realizacja projektów w partnerstwie niesie ze sobą znaczną wartość dodaną, wyrażoną w efekcie synergii. Wspólne działanie przy realizacji zadań w projekcie daje lepsze efekty, pozwala wypracować optymalne rozwiązania. Jednocześnie partnerskie współdziałanie w ramach projektu różnych podmiotów powoduje, że realizowany projekt ma charakter całościowy. Jest to korzystniejsze i pozwala uniknąć sytuacji, gdy różne podmioty, niezależnie od siebie, podejmują działania w tych samych obszarach, ale fragmentarycznie.

Czym jest PPP?

Partnerstwo publiczno-prywatne (PPP) stanowi szczególną formę współpracy podmiotów publicznych z inwestorami (tzw. partnerami prywatnymi), którą cechuje możliwość realizacji przedsięwzięć bez konieczności ponoszenia z góry znacznych kosztów inwestycji. Innym atrybutem takiego partnerstwa jest poprawa jakości świadczonych usług połączona z zyskiem partnera prywatnego. PPP zakłada długofalową współpracę pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym przy wykonywaniu zadań, które tradycyjnie realizowane są przez podmiot publiczny. Podstawą prawną realizacji przedsięwzięć w formule PPP jest ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. nr 19, poz. 100).

Przedmiotem partnerstwa publiczno-prywatnego jest wspólna realizacja przedsięwzięcia oparta na podziale zadań i ryzyka pomiędzy podmiotem publicznym i partnerem prywatnym. PPP opierać się może wyłącznie na umowie bądź też zakładać dodatkowo realizację projektu przez zawiązaną specjalnie w tym celu spółkę.

Katalog przedsięwzięć możliwych do realizacji w ramach PPP jest otwarty. Ustawodawca ograniczył się tu jedynie do egzemplifikacji możliwych działań, wskazując na budowę lub remont obiektu budowlanego, świadczenie usług, wykonanie dzieła lub inne świadczenie. Jak widać, z formalnego punktu widzenia przedsięwzięcie PPP polegać może także na działaniach tożsamyh z projektami możliwymi do dofinansowania Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. W praktyce jednak połączenie obu tych formuł nie zaistnieje często. Bezpośrednim tego powodem jest stanowiący niejako o istocie PPP ustawowy wymóg sprawowania kontroli co najmniej jednej ze stron umowy PPP nad składnikiem majątkowym wykorzystywanym do realizacji przedsięwzięcia. By wymóg ten zaistniał, elementem projektu musi być pewnego rodzaju infrastruktura. Program Operacyjny Kapitał Ludzki koncentruje się natomiast na „działaniach miękkich” i zasadniczo nie przewiduje większych działań inwestycyjnych. Nie można jednak z góry wykluczyć, że zaistnieją projekty partnerskie dofinansowane z PO KL, spełniające wszelkie warunki zastosowania obydwu wskazanych form finansowania przedsięwzięć.

Kluczem do realizacji udanego przedsięwzięcia jest zawsze umiejętne rozłożenie zadań oraz ryzyka wiążących się z przeprowadzeniem projektu. Podmiot publiczny odpowiada przede wszystkim za określenie celów, które mają być osiągnięte z punktu widzenia interesu publicznego, oraz za zagwarantowanie jakości świadczonych usług. Zadania partnera prywatnego koncentrują się natomiast wokół procesu inwestycyjnego: jego planowania, realizacji, a następnie zarządzania, świadczenia usług publicznych lub utrzymania składników majątkowych.

Obok wielu zalet PPP, takich jak: możliwość pozyskania zewnętrznego kapitału, efektywniejsze wdrożenie przedsięwzięcia, uzyskanie lepszej jakości usług, podstawowym czynnikiem budzącym zainteresowanie sektora publicznego partnerstwem publiczno-prywatnym jest możliwość neutralnego wpływu zobowiązań z tytułu umowy PPP na dług danego podmiotu publicznego. Przy ocenie takiego wpływu zastosowanie znajduje Decyzja Eurostat nr 18/2004 z dnia 11 lutego 2004 r. Zgodnie z jej postanowieniami aktywa włączone do przedsięwzięcia PPP nie będą zaliczane do długu sektora finansów publicznych, jeżeli zostaną spełnione kumulatywnie dwa warunki: partner prywatny weźmie na siebie „ryzyko związane z budową” oraz co najmniej jedno z dwóch ryzyk: „ryzyko popytu” lub „ryzyko dostępności”.

Partnerstwo publiczno-prywatne w Polsce dopiero zaczyna się rozwijać. Jak dotąd zawarto około 30 tego rodzaju kontraktów, ale liczba przygotowywanych projektów systematycznie wzrasta.

Hybrydowe PPP – trudne, ale korzystne

Funkcjonowanie na rynku różnych form finansowania określonych działań często skłania podmioty do podejmowania prób ich łączenia. Nie inaczej jest w przypadku PPP i funduszy europejskich (tzw. PPP hybrydowe). Istotą hybrydowych projektów partnerstwa publiczno-prywatnego jest sfinansowanie planowanego przedsięwzięcia w oparciu o środki podmiotów z sektora publicznego, przedsiębiorców (partnera prywatnego), przy jednoczesnym dofinansowaniu pochodzącym z funduszy europejskich lub innego zewnętrznego źródła dofinansowania. Niewątpliwą zaletą hybrydowego PPP jest możliwość pozyskania przez podmiot publiczny istotnego kapitału. Połączenie PPP i często wielu drobiazgowych wymogów związanych z wydatkowaniem funduszy unijnych wymaga dużego wysiłku organizacyjnego. Warto jednak się go podjąć. Jak wskazuje Komisja Europejska, hybrydowe projekty PPP cechuje z reguły wyższa efektywność, zaś wsparcie unijne uwiarygodnia inwestycję, zwłaszcza w oczach instytucji finansujących.

Podstawą prawną łączenia funduszy europejskich i PPP jest ustawa o zasadach prowadzenia polityki rozwoju. Możliwość pozyskania dofinansowania projektów PPP należy poszukiwać w zasadach wdrażania poszczególnych programów operacyjnych. Krajowe programy operacyjne przewidują tego typu wsparcie w niewielkim zakresie. W przeciwieństwie jednak do nich obecnie we wszystkich regionalnych programach operacyjnych można zidentyfikować PPP jako beneficjentów wybranej osi priorytetowej czy działania.

Jak połączyć dotację z PPP?

Określenie optymalnego modelu partnerstwa publiczno-prywatnego z udziałem funduszy europejskich nie jest możliwe bez dokładnej analizy założeń konkretnego projektu. Wybór najefektywniejszej metody współpracy uzależniony jest bowiem od wielu aspektów obejmujących m. in. obszar partnerstwa, dostępność dofinansowania na dany cel, wymogi dotyczące charakteru beneficjentów etc.

Przygotowując się do realizacji projektu hybrydowego, należy ustalić, który z potencjalnych partnerów ubiegać się będzie o udzielenie dotacji z funduszy europejskich. Choć w teorii dopuszczalne jest przyjęcie statusu beneficjenta zarówno przez podmiot publiczny, jak i partnera prywatnego, w praktyce wnioskodawcą dotacji zostanie ten partner, który odpowiadać będzie wymaganiom danego programu operacyjnego, z którego wsparcie ma pochodzić.

Aspektem nie mniej istotnym jest czas (moment) wyboru partnera prywatnego w stosunku do chwili złożenia wniosku o dofinansowanie projektu. W praktyce występują tu dwie możliwości

– ubieganie się o dofinansowanie po zawarciu umowy PPP (warunkowej, zależnej od przyznania dotacji) oraz zawarcie umowy PPP dopiero po uzyskaniu dofinansowania (w tym wypadku podmiotem wnioskującym o wsparcie jest podmiot publiczny). Zgodnie z rekomendacjami Komisji Europejskiej warto, by obie procedury toczyły się względnie równolegle.

Niezależnie od wybranego modelu projektu hybrydowego podstawą jego funkcjonowania zawsze będą dwie umowy: umowa o PPP i umowa o dofinansowanie inwestycji. W praktyce oba kontrakty powinny ze sobą ściśle współgrać i wzajemnie się uzupełniać.

Pierwsze projekty hybrydowe

Pomimo trudności, jakie wiążą się z realizacją hybrydowych projektów PPP, od lat realizowane są one w innych krajach Unii Europejskiej. Jeśli chodzi o Polskę, przedsięwzięć takich jest stosunkowo niewiele. Projektami pilotażowymi łączącymi PPP z dotacjami unijnymi są cztery wielomilionowe inwestycje z zakresu kompleksowej gospodarki odpadami dofinansowane z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko i realizowane w Poznaniu, Łodzi, na Górnym Śląsku i Pomorzu. Zawarto także dwie umowy koncesji na roboty budowlane dotyczące infrastruktury sportowo-rekreacyjnej w Solcu Zdroju oraz Gostyninie w województwie mazowieckim.

Wskazane przedsięwzięcia są projektami o dużej wartości. Nie oznacza to jednak, że przy inwestycjach o mniejszej skali łączenie PPP i zewnętrznych źródeł dofinansowania nie jest możliwe. Ciekawym przykładem może tu być choćby termomodernizacja obiektów użyteczności publicznej, gdzie działania partnera prywatnego wspierane są finansowo z tzw. systemu zielonych inwestycji (GIS) realizowanego przez Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. Umowę taką planuje zawrzeć wkrótce podwarszawska gmina Karczew. Również w sektorze edukacyjno-oświatowym formuła hybrydowego PPP staje się coraz bardziej popularna, z uwagi na możliwość pozyskania dofinansowania z programu „Maluch” na prowadzenie żłobków. Przedsięwzięcie takie udało się zrealizować gminie Krapkowie.

Dwa lata funkcjonowania Sieci PIFE na Mazowszu

W październiku br. upłynęły dwa lata, od kiedy Główny Punkt Informacyjny oraz Lokalne Punkty Informacyjne w Ostrołęce, Radomiu, Siedlcach, Płocku i Ciechanowie zastąpiły Punkty Kontaktowe działające na Mazowszu od 2005 roku. Przez ten czas pracownicy Mazowieckiej Sieci Punktów Informacyjnych Funduszy Europejskich spotkali się z wieloma ciekawymi i kreatywnymi pomysłami na projekty finansowane z Programów Operacyjnych wdrażanych w obecnej perspektywie 2007–2013. Najczęściej z usług świadczonych przez PIFE korzystają przedsiębiorcy–przyszli i już działający na rynku.

W ramach udzielanych konsultacji każda osoba starająca się o dotację otrzymuje szczegółową odpowiedź na nurtujące pytania dotyczące pozyskiwania środków, realizacji projektów, rozliczania oraz kontroli. Wszystkich konsultantów charakteryzuje profesjonalizm i zaangażowanie w wykonywane obowiązki, a także indywidualne podejście do beneficjenta (potencjalnego oraz realizującego projekt).

Sieć PIFE, która powstała przy Mazowieckiej Jednostce Wdrażania Programów Unijnych, stara się dotrzeć do osób zainteresowanych tematyką funduszy, również poza stacjonarnymi Punktami Informacyjnymi. W ramach działalności Mobilnych Punktów Informacyjnych przeprowadzonych zostało ponad 120 spotkań w urzędach gmin oraz miast Mazowsza. Pomysł ten cieszy się ogromnym zainteresowaniem wśród mieszkańców.

Oprócz działań informacyjno-promocyjnych Punkty Informacyjne realizują działania koordynacyjne, które mają na celu

wypracowanie nowych, lepszych i skuteczniejszych narzędzi przekazywania Państwu informacji o możliwościach pozyskania dofinansowania.

Nawiązaliśmy stałą współpracę z podmiotami zaangażowanymi w proces wdrażania Programów Operacyjnych na Mazowszu, m.in. z Punktami Konsultacyjnymi Krajowego Systemu Usług, Regionalnymi Ośrodkami Europejskiego Funduszu Społecznego, Centralnym Punktem Informacyjnym Funduszy Europejskich.

Wachlarz usług świadczonych przez Mazowiecką Sieć Punktów Informacyjnych Funduszy Europejskich jest na tyle zróżnicowany, że mogą z niego skorzystać osoby, które dopiero zaczynają interesować się dofinansowaniem, albo dofinansowanie już otrzymały, ale potrzebują pomocy np. w procesie rozliczenia projektu.

Serdecznie zapraszamy do korzystania z naszych usług zarówno w Głównym Punkcie Informacyjnym, jak i w Lokalnych Punktach Informacyjnych. Adresy i telefony wszystkich placówek można znaleźć na stronie internetowej:

www.mazowia.eu

Przez dwa lata funkcjonowania Sieci Punktów Informacyjnych Funduszy Europejskich w Mazowieckiej Jednostce Wdrażania Programów Unijnych udzielono 65 301 konsultacji, w tym ponad 42 941 telefonicznie, 5 504 mailowo natomiast bezpośrednio konsultanci rozmawiali z 16 856 osobami.

Jak założyć działalność gospodarczą z funduszy europejskich

część I

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom osób zainteresowanych rozpoczęciem działalności gospodarczej, przygotowaliśmy dwuczęściowy cykl artykułów z przydatnymi informacjami: „Jak założyć działalność gospodarczą z funduszy europejskich”.

Osoby planujące założenie własnej działalności gospodarczej napotykają bariery związane m.in. z brakiem udokumentowanej historii kredytowej oraz odpowiednich zabezpieczeń finansowych niezbędnych do zaciągnięcia kredytu w bankach komercyjnych. Odpowiedzią na te problemy jest wsparcie z Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Jedną z możliwości uzyskania środków na rozpoczęcie działalności jest skorzystanie z preferencyjnego, niskoprocentowanego kredytu finansowanego z funduszy unijnych w ramach instrumentu inżynierii finansowej.

Kto może aplikować?

O przyznanie pożyczki może ubiegać się osoba fizyczna, która w okresie 12 miesięcy poprzedzających dzień przystąpienia do projektu nie posiadała zarejestrowanej działalności gospodarczej oraz nie korzystała równoległe z innych środków publicznych, w tym m.in. ze środków PFRON, Funduszu Pracy lub PROW na pokrycie tych samych wydatków związanych z prowadzoną działalnością.

Jakie są zadania Pożyczkobiorcy?

- Przygotowanie założeń biznesowych
- Spłacanie pożyczki
- Rozpoczęcie i utrzymanie działalności gospodarczej
- Udział w szkoleniach i doradztwie
- Poddanie się monitoringowi i kontroli
- Przechowywanie dokumentacji

Uczestnik projektu ubiegający się o pożyczkę jest zobowiązany do złożenia pisemnego formalnego wniosku o udzielenie pożyczki. Jest on sporządzany po dniu rekrutacji do projektu – w toku konsultacji przedstawiciela instytucji finansowej z Pożyczkobiorcą – na podstawie standardowego formularza, wypełnianego podczas spotkania stron i podpisanego przez Pożyczkobiorcę.

Takie postępowanie daje szczególnie dobre efekty w odniesieniu do osób nieprowadzących jeszcze działalności gospodarczej i nieposiadających sprawności poruszania się w nomenklaturze ekonomicznej. Pośrednik finansowy uczestniczy w powstawaniu całego planu finansowego, co pozwala zweryfikować założenia biznes planu.

Na co wolno przeznaczyć pożyczkę?

Pożyczka może być przeznaczona na dowolny cel gospodarczy. Pożyczkobiorca musi udokumentować potrzebę uzyskania pożyczki w kontekście swoich planów gospodarczych związanych z założeniem działalności gospodarczej. Cel pożyczki musi być jasno i dokładnie określony. Przedstawiony wniosek o udzielenie pożyczki musi wymieniać pozycje kosztowe, na jakie ma zostać wydatkowana pożyczka. W szczególności pożyczka może być przeznaczona na cele:

- inwestycyjne,
- obrotowe,
- inwestycyjno-obrotowe.

Pożyczka w pierwszej kolejności powinna służyć inwestowaniu w utworzenie i rozwój działalności gospodarczej, zaś wydatki na działalność bieżącą powinny mieć jedynie charakter uzupełniający w stosunku do głównego celu przedsięwzięcia.

W ramach zakupu środków obrotowych możliwe jest pokrycie zarówno wydatków związanych z zakupem towarów handlowych i materiałów do produkcji, jak również wydatków związanych z bieżącą działalnością firmy, w tym kosztów ZUS, podatku, opłat leasingowych, a także wynagrodzeń i opłat administracyjnych.

O wsparciu zwrotnym, świadczonym przez instrumenty inżynierii finansowej w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, informowaliśmy również w biuletynie MJWPU „Fundusze Europejskie dla Mazowsza” nr 1/2012.

W kolejnym numerze biuletynu 4/2012 przedstawione zostaną zagadnienia oprocentowania pożyczki, trybu jej wypłacania, kwoty i okresu umowy pożyczki oraz możliwości jej zabezpieczenia.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

Mazowsze.
serce Polski

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego

Człowiek – najlepsza inwestycja

Zapraszamy Państwa na nowy portal informacyjno-rozrywkowy
www.fan.mazowia.eu

**Poznaj Mazowiecką Jednostkę Wdrażania Programów Unijnych
od innej strony**

PORTAL MA CHARAKTER INFORMACYJNO-ROZRYWKOWY.
STANOWI ŹRÓDŁO INFORMACJI NA TEMAT REALIZOWANYCH PROJEKTÓW FINANSOWANYCH
Z FUNDUSZY EUROPEJSKICH ORAZ DZIAŁAŃ PROMOCYJNYCH PROWADZONYCH PRZEZ
MAZOWIECKĄ JEDNOSTKĘ WDRAŻANIA PROGRAMÓW UNIJNYCH.

NA PORTALU MOŻECIE PAŃSTWO M.IN. ZAGRAĆ W GRY, UZYSKAĆ INFORMACJE
O AKTUALNYCH KONKURSACH ORGANIZOWANYCH PRZEZ MJWPU, A TAKŻE
ZAPOZNAĆ SIĘ Z KAMPANIAMI INFORMACYJNO-PROMOCYJNYMI.

ZAPRASZAMY